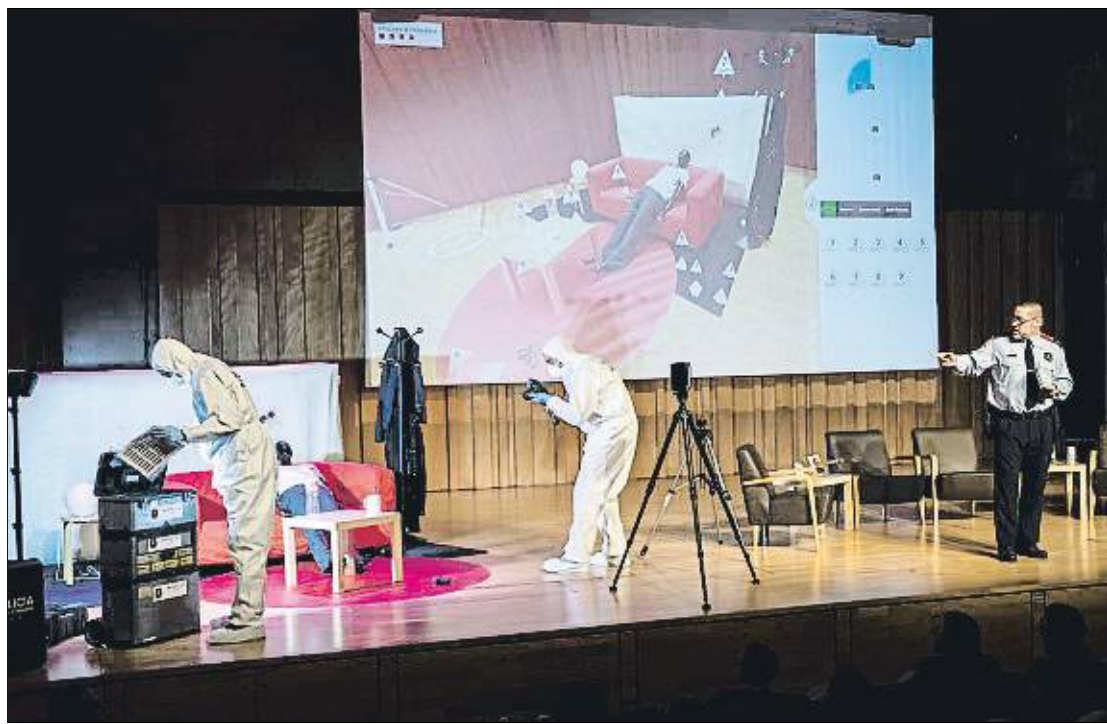


## Festival BCNegra 2020



LIBERT TEIXIDÓ

Els Mossos van mostrar amb tot detall com treballen en l'escena d'un crim

# CSI: Barcelona

## EL MIRADOR

Magí Camps



El cap de la unitat central d'inspeccions oculars de la policia científica dels Mossos d'Esquadra va dir que no, que el que veuríem a continuació no tenia res a veure amb *CSI*. I va apuntar dues raons. La primera, que, a diferència dels policies de la sèrie, ells triguen unes quantes setmanes o mesos a resoldre un crim. La segona, que ells són més guapos. Ahir al festival de novel·la BCNegra era el torn de la policia.

Però el sotsinspector Anton Godall va mentir. A l'auditori del Conservatori del Liceu, els mossos hi van muntar l'escena d'un assassinat, amb un maniquí amb un tret al cap, una pistola per terra, una bala a la paret, esquitxos de sang per tot, un ganivet tacat de sang i dues beines prop del cadàver. Abans de passar a l'acció, van projectar un vídeo de com treballen amb els indicis que recullen a les escenes on s'ha comès un delictes, com estudien les mostres, com analitzen les proves d'ADN i les empremtes dactilars, amb l'ajuda de les bases de dades d'altres països gràcies al tractat de

Prüm o del CoDIS, que va crear l'FBI... I semblava ben bé un capítol de *CSI*.

El caporal Roger Heredia i l'agent Néstor Clares es van equipar per intervenir-hi: grana blanca amb caputxa, mascareta i peücs. Coberts de dalt a baix, els policies han de procurar de no malmetre cap de les proves que poden ajudar a la investigació, i no afegir-hi indicis propis. La seva tasca ha de respondre a tres preguntes: què ha passat, com ha passat i qui ha intervingut en l'escena.

**Els Mossos van il·lustrar la seva feina amb l'objectiu de resoldre tres preguntes: què, com, qui**

Si la bala de la paret –“el projectil”, deia Godall– ha estat disparada amb la pistola que hi ha a terra –ell en deia “l'arma”–, se sabrà al laboratori. I si qui va prémer el gallet era el subjecte de qui han trobat les empremtes, això ho dirà un tribunal. A cadascú la seva responsabilitat.

El sotsinspector no va estalviar cap detall i molts dels presents espectadors que seguien

atentament les explicacions prenen notes. Com que tots no podien ser periodistes, alguns devien ser aficionats a escriure històries de lladres i serenos o, potser, futurs criminals que volien saber com treballa la científica. Al costat mateix del Conservatori del Liceu hi ha la comissaria dels Mossos de Nou de la Rambla. Tot controlat.

Mentre Heredia i Clares recollien els indicis i els numeraven, Godall va explicar que la seva intervenció es basa en el paradigma de Locard. El francès Edmond Locard és considerat un dels pioners de la criminalística i va establir el principi que diu que una persona, en un lloc determinat, no pot evitar de deixar-hi alguna cosa, alhora que se n'emporta una altra.

Heredia i Clares ja havien recollit l'arma, les beines, el ganivet, l'ampolla, la tassa, el projectil, les empremtes mitjançant els bastonets –“hisops”– per recollir mostres d'ADN, i llavors van ruixar la catifa amb luminal, un reactiu que fa aparèixer restes de sang sense malmetre'n l'ADN, encara que el malfactor hagi netejat les taques. Aquí va ser quan, perquè els espectadors poguessin captar la luminiscència, tot va quedar a les fosques. I algú va dir: “Ara és quan es comet un crim”.

# “Faig novel·la negra lluminosa i barcelonina, sense sang”

**Eduard Palomares**, autor de ‘No cerramos en agosto’

NÚRIA ESCUR  
Barcelona

**E**l seu bateig com a novel·lista coincideix amb l'efervescència de la BCNegra. Eduard Palomares, periodista d'*El Periódico* i lector compulsiu d'aquest gènere des que, als disset, va descobrir Carvalho, s'estrena amb *No cerramos en agosto* (Libros del Asteroide). Jordi Viassolo és el becari que conviu amb la precarietat en una agència de detectius de Barcelona i es comença a foguejar amb un cas de manual: un home li demana ajuda per trobar la seva dona, que acaba de desaparèixer. La Sara ha deixat una carta...

**Una història de becaris.**

Sovint el becari entra en una empresa a aprendre i es troba perdut en la immensitat...

**Li servia per construir un investigador lluny del prototip de veterà taciturn.**

Ja hi ha molts investigadors grans i alcohòlics. Proposo un altre model: el becari es mereix un homenatge.

**Jordi Viassolo viu en la precarietat: dos mesos en una agència, 250 euros mensuals...**

Creïble. Per ser becari és molt. Ara el més normal és no cobrar res!

**Com ha influït fer de periodista en el seu bateig literari?**

El que té de bo és que el terror davant la pàgina en blanc... això ja ho tens superat. El nostre ofici obliga a llançar-te a la piscina. Jo treballava en suplement, i de mica en mica vaig derivar en això del “contingut patrocinat”, que és com un punyal.

**I ha descobert cap hàndicap literari pel fet de ser periodista?**

En periodisme has d'explicar què ha passat des del minut u. Escrius, amb massa presses, i ho xutes. En novel·la negra és al revés: no has de donar pistes.

**No trobo on va néixer.**

A València, però va ser purament circumstancial, per la feina del meu

pare, i només m'hi vaig estar dos anys. No soc un autor valencià.

**I la seva novel·la, barcelonina.**

M'agrada el concepte de “novel·la de denominació d'origen”. Si escrius de Barcelona a l'agost, amb la xafogor i els quatre penjats que treballen, no pots situar la teva trama com si fossis noruec.

**Amb elements molt contemporanis: contractes de pena, lloguers pels núvols...**

Turisme massiu, bombolla immobiliària, sí. No volia una novel·la amb un crim i prou.

**No volia un Tarantino.**

No m'agrada la violència extrema, no m'interessava. I això que vaig fer cursos de criminologia.

**Com ens hem d'imaginar el seu detectiu als pròxims lliuraments?**



MANÉ ESPINOSA

Palomares fa un homenatge a Montalbán

**EL FUTUR DE VIASSOLO**

**“El meu detectiu continuarà sent becari i precari, però una mica menys ingenu”**

Continuarà sent becari i precari, però una mica menys ingenu. Potser s'enganyarà.

**Al bar Pirineus els seus personatges mengen les millors patates braves de la ciutat.**

No sé per què se'm va ocórrer aquest nom: ara resulta que n'hi ha uns quants... Però el becari menja hamburgueses, no pot res més. La gastronomia és un tret bàsic.

**Somia viure de la literatura?**

Per somiar...! Però em sembla que... o fas un *Cercas*, un *Redondo* o un *Mendoza*, o és impossible.

PRESENTA EL SEU 3r CONCERT

**ÒPERA, DE QUÈ VAS?**

El tòpic dels arguments operístics

Creat i presentat per **MARCEL GORGORI**

Orquestra Barcelona Filharmonia  
Dir. **DANIEL ANTOLÍ**

Amb les veus solistes  
**CARLES COSÍAS**, tenor  
**ISABELLA GAUDÍ**, soprano  
**JOSEP RAMON OLIVÉ**, baritenor

Mitja oficial:  
**LA VANGUARDIA**

DIVENDRES 7 DE FEBRER, A LES 21H, AL TEATRE FORTUNY DE REUS. Venda d'entrades al 977 010 659 i a [www.teatrefortuny.cat](http://www.teatrefortuny.cat)